

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdeki társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Eötvös-utca, Szerecla (Belevági) házában. hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetés díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán és a kiadótulajdonos Fleisch József ur vaskereskedésében, valamint Zettin József ur kereskedésében 10 krért kaphatók.

Megjelenik

minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 4 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyiltér petitsoroként 10 kr.

Husvét napján.

„Ez azon nap, melyet az Ur szerzett, örvendezzünk és vigadjunk azon!” Igy kiált föl a kath. anyaszentegyház a mai napon a zsoltáros királylyal, mert „Föltámadt Krisztus e napon, hogy az ember vigadozzon. Alleluja!”

Örvendjen ma velünk az egész természet. A nap, mely Krisztus halálakor gyászba borult, világítson ma kétszeres fényvel; és a föld, mely nagypénteken fájalmában remegett, a mai napon örömeiben reszkessen.

Jézus az ő föltámadásáról többször beszélt apostolainak, hogy az ő kinszenvedésének és halálának láttakor vigasztalhassák magukat a föltámadás reményével. Igy például Máté 16. r. 21. versében „kijelenté tanítványainak, hogy neki Jeruzsálemben kell menni és sokat szenvedni a vénektől és írástudóktól és papi fejedelmektől, és megöletni, és harmad napon föltámadni.” És a 17. rész 9. versében „a mint lejöttek a hegyről, meghagyá nekik Jézus, mondván: Senkinek se mondjátok a látomást, míg az ember fia halottából föl nem támad.” A 20. rész 19. versében azt mondja: „átadják őt a pogányoknak a megcsufolásra, megostorozásra és megfeszítésre, és harmad napon föltámad.”

De az apostolok Jézus csufos elfogatása, kegyetlen megostoroztatása, igazságtalan elítéltetése és keresztre feszítettése után annyira elmerültek a saját sorsuk megdölgölésére támadt félelemben és a Mesterük elvesztése fölött érzett fájdalomba, hogy Jézus vigasztaló jövendöléséről teljesen megfeledkeztek. Sőt a sirtól visszajött szent asszonyoknak, kiket a sirnál látott angyal bizonyosakká tett Jézus föltámadásáról és a kik utközben maguk is találkoztak az Urral, midőn Jézus föltámadását elbeszéltek, hinni nem akartak. Azért Péter és János nagy sietséggel mentek ki a sirhoz, a melyet az asszonyok állításával megegyezőleg üresen találtak. Még most is inkább gondoltak a zsidók részéről elkövetett valamely gonoszságra, mint a megjövendölt föltámadásra.

Csak akkor jutottak eszükbe a jövendölések, akkor értették meg szavait, akkor hitték szívvel-lélekkel a föltámadás csodáját, mikor Jézus megjelent Péternek, megjelent az Emmauszba menő két tanítványnak s egy hét múlva az összegyűlt tizenegy apostolnak, mely alkalommal a hitetlen Tamás őt kezeivel érintve, ezen szavakkal tett bizonyosságot a valóságról: „Én Uram, én Istenem!”

Tehát az apostolok nem egy könnyen, hanem ellenkezőleg, nehezen hitték el Jézus föltámadását. A miért a Mester meg is feddette őket, mondván: „Oh balgatagok és késedelmes szívűek mindazok elhívésére, a miket a próféták szólottak.” De ez a mi szerencsénkre történt így. Ők kételkedtek, hogy nekünk ne legyen okunk a kételkedésre; ők nem hittek, hogy mi higyjünk; csak akkor hitték Jézus föltámadását, mikor

látták őt, mikor kénytelenek voltak az igazságot elismerni és ezáltal mint kifogástalan szemtanuk tesznek a világ előtt bizonyosságot. Ők, mint jelenlevők szigoruan megvizsgálták az igazságot, hogy mi távollevők minden habozás nélkül elfogadhassuk azt.

Nincs a történelemnek oly eseménye, melyről annyi hitre méltó tanu tenne bizonyosságot s következképpen oly kétségtelen igazság volna, mint Krisztus föltámadása és ennek dacára is kezdettől fogva mindenkor voltak és vannak oly hitetlenek, kik ezen igazságot kétségbe vonják és tagadják. De az ilyen embereknek következetességből kétségbe kell vonniok és tagadniok kell mindazt, a mit saját szemekkel nem látnak és saját kezeikkel nem tapintanak. Sőt még ezeket sem szabad hinniök, mert ők éppen ugy csalódhatnak, mint ezt fölteszik másról.

Mások meg szívesen elhiszik a legnevetsegesebb mesét, koholmányt is, csak hogy az igazságot ne kelljen hinniök. Igy pl. voltak hitetlenek, a kik azt mondták, hogy Krisztus teste azért nem találtatott a sirban, mert a földrengés által támadt nyílás nyelte el. Hogy ez ügyetlen mese, abból is látszik, hogy a papi fejedelmek nem emlitik ezen nyílást. S ha ez igaz lett volna, nem vesztegették volna meg a sirt őrző katonákat, hogy hazudják azt, mintha a tanítványok lopták volna el Jézus testét. Ha a földrengés okozta nyílás nyelte volna el Jézus testét, akkor ezen nyílás vagy legalább is valamely repedés a sziklasir valamelyik részén látható volt volna. Ezen mese annyira új koholmány, hogy a régiek erről mit sem tudtak.

Ismét mások azt mondták: Krisztus testét ellopták, azért nem találtatott a sirban. Ezt mondták a zsinagóga fejei. Nézzük, mennyi hitelt érdemel ezen állítás. Ha Jézus testét ellopták a sirból, ezt vagy a zsidók, vagy az örök, vagy a tanítványok tették. Pedig, a mint látni fogjuk, egyik részről sem tétetett. A zsidók maguk kértek öröket, mert azt gondolták, hogy a tanítványok ellopván a sirból Krisztus testét, azt hirdetik majd, hogy föltámadt. A zsidók tehát józan észszel nem teheték azt, a mitől féltek, hogy megtörténik, mert ők maguk mondták Pilátusnak, hogy ha Jézus testét ellopnák, „az utóbbi tévedés rosszabb lesz az elsőnél.” Máté 27. r. 64. v. Az örök sem lophatták el Jézus testét, ezt tenni nem állt érdekükben. Ugyanis mi célja lett volna e lopásnak? A katonáknak szigoru kötelességükké tétetett a sir őrzése, s tudhatták, hogy a lopás merénylete életükbe kerül, a mit az ember nem szokott kockáztatni érdektelenül. Azután meg azon tény, hogy a katonákat nem büntették meg, sőt pénzzel vették rá a papi fejedelmek azon hazug hir terjesztésére, mintha a tanítványok lopták volna el Krisztus testét a sirból, fölmenti a katonákat minden gyanútól. Végre a tanítványokat sem vádolhatják okosan és jogosan Jézus testének ellopásáról, mert ha hitték, hogy Jézus harmadnapra

föltámad, akkor fölösleges volt ellopni testét; ha nem hitték, hogy föltámad, akkor bármennyire szerették is életében, nem tarthatták érdemesnek holt testét ellopni, mely tett életveszélylyel járt. Továbbá a tanítványok oly félénkek voltak, hogy Jézus elfogatásakor szerteszét futottak és bujdosnak. Sz.-Péterről tudjuk, hogy habár a börtönben vasra volt verve, mégis 16 katonára őrizte (Apost. cselek. 12. 4.), tehát föltehetjük, hogy Jézus sirját legalább is ennyi katonára őrizte, sőt sokkal erősebb őrizetre kell következtetnünk Pilátus szavai után, ki (Máté 27. r. 65 v.) így szólt a zsidóknak: „Van őrségték, menjetek, ő r i z z é t e k, a h o g y t u d j á t o k.” Ilyen erős őrséggel szembezállni pedig a félénk tanítványoknak eszükbe sem juthatott. A megtámadtatásról a katonák sem szóltak. Titkon sem lophatták el a testet, mert egy több mázsányi súlyos követ észrevétlenül és nesztelenül nem lehet egyik helyről a másikra áttenni a fegyveres örök jelenlétében. Tehát a lopásról itt egyáltalában nem lehet szó.

Egyetlen egy állítás felel meg itt az igazságnak, az, hogy Jézus a maga erejéből dicsőségesen föltámadt. Ezt az örök látták, a zsinagóga fejei elhitték, ezt tanítja a kath. anyaszentegyház csaknem kétezer év óta, ezen hitének ad kifejezést ma 100 millió keresztény a husvét napjának megünneplése által.

Ezen hit vigasztalja a keresztényt szomorúságában, erősíti a szenvedések elviselésére, boldogítja e földön és üdvözíti az égben. Mert ha Krisztus, a mint megmondotta, föltámadt, akkor minket is föl fog támasztani, be fogja váltani azon szavait is: „Én vagyok a föltámadás és az élet, a ki énbenem hisz, még ha szintén meghal is, élni fog, én föltámasztom őt az utolsó napon.” Ján. 11. rész 25 vers

Az ápril 15-iki városi képviselőválasztás.

Hosszu küzdelmek után és sok szenvedés árán végre valahára Zenta városa teljes képviselőtestülethez jutott. És ha leszámítom egy embernek az 1886. XXII. t.-c. 34. §-ának a) bekezdésébe ütköző megválasztását, elmondhatom, hogy Zentának talán soha sem volt annyira törvényes képviselőtestülete, mint a f. hó 15-én kiegészített. Ezzel persze távolról sem állítom azt, mintha a képviselőtestület a maga összeségében kifogástalan volna. Hiszen éppen magának vannak kifogásaim, még pedig súlyosak. Törvényes a képviselőtestület először azért, mert a virilisták névjegyzéke ezuttal ugy a törvény betűjének, mint szellemének megfelelőleg állított össze, a mi ezelőtt soha sem történt; másodsor azért, mert a választók névjegyzékéből senki ki nem hagyott, abba senki föl nem vétetett csupa vak párt-szemponthól, hanem a törvénynek legszigorubb betartásával állított össze a névjegyzék.

Most már teljes és törvényes a képviselőtestület. Azt azonban senki sem állithatja, de még nem is vitathatja, mintha a testület csupa képviselőnek való egyénből állana. És engem éppen ez a körülmény boszant és szomorít, még pedig főképen azért, mert nagyon könnyű lett volna kivihetni, hogy a képviselőtestület ellen a maga összeségében tisztesség szempontjából sem volna jogos kifogás emelhető. Hogy ez nem így történt,

a m. é. november 22-iki választás adta hozzá az alapot. Megmondtam akkor a jelölő bizottságnak, különösen két tagjának, hogy eljárásuk rossz következményeket fog maga után vonni. Hogy ezt megmondtam, nyílt titok a városban. Hogy az illetők kapacitálni nem bírtak, a választás után a „Z. E.”-ben a következő szavakkal jeleztem: „Egy tapasztalattal gazdagabb, egy illúzióval szegényebb vagyok.” — Okos embereknek elég lett volna ez a figyelmeztetés, hogy helyes utra térjenek, de nem tértek, hanem e helyett rám kigyót-békát kiáltottak, nyilvános helyeken szapultak, elmondták, hogy velem nem lehet beszélni, hogy hajthatatlan vagyok, hogy magamat személyes ellenszenv által engedem vezetni, holott kötelességtől engednem kellene. Szentül meg lévén győződve, hogy a következmények nekem fognak igazat adni, elhatároztam magamban, hogy a jelölésben nem fogok részt venni, de ha még talán egy percre megíngotam is volna határozatomban, azt megszegnem nem is volt alkalmam, mert mint kényelmetlen embert, tüntetőleg mellőztek. — Április 15-ike mellettem és ellenük bizonyított. De hát most azt mondják, miszerint nem hitték, hogy ennyire csalatkozni fognak. Nekem pedig meg kell elégedni a Cassandra szerepével.

Két embert undorító hütlenségen kaptak, azt a két embert, kiknek mellőzését kézzelfogható adatokkal indokoltam. De követeléseim személyes ellenszenv kifolyásának minősítették. Pedig de rájuk bizonyíthatam volna a személyes ellenszenvet azokra, kik engem jogtalanul ezzel a váddal illették!

Ha a novemberi jelölés alkalmával hajlanak szavamra, valószínű, hogy az április 15-iki választás tisztesség szempontjából is kielégítette volna a követelményeket.

Megválasztattak, és majdnem egyhangulag a következők:

I. KERÜLET.

Rendes tagok:

Boromisza János,
Matkóvics Lajos,
Bolváry András,
Süder Ignác,
Lövey Károly.

Póttagok:

Tóth Máttyás Abonyi,
Nyilas Tamás,
Barsi István Mihály,
Kovács Bálint nemes.

II. KERÜLET.

Rendes tagok:

Fischer Miksa,
Lövey Pál,
Huszák János ifj.,
Gál István Garmada,
Csáki István.

Póttagok:

Döme Péter ifj.,
Kenyeres István,
Árpás György,
Bün Mihály.

III. KERÜLET.

Rendes tagok:

Csernák Antal,
Tolmácsi Márton,
Ormos Kálmán,
Tésits Sándor,
Branovaeski Dusan.

Póttagok:

Tóth János Csantavéri,
Papp József,
Bóhány József,
Nemesók Illés.

IV. KERÜLET.

Rendes tagok:

Szabó László,
Keczei Mészáros Ant. ifj.,
Fügedi Sándor,
Burány György,
Dudás György Györki.

Póttagok:

Keczei Mészáros Márton,
Bálint Mihály,
Pelle Gergely,
Márkus Károly ifj.

V. KERÜLET.

Rendes tagok:

Kozics István,
Reitmann Ferenc,
Lakatos András,
Fehér István Répás,
Papp Imre.

Póttagok:

Burány János ifj.,
Bálint Tóbiás,
Lantos Ferenc,
Gulyás Máttyás

VI. KERÜLET.

Rendes tagok:

Kozics István,
Reitmann Ferenc,
Novoszell György 579/b,
Kopasz Máttyás Mihály,
Tripolszky Illés.

Póttagok:

Pető András,
Kolovits Jakab,
Forgács Antal,
Berze Urbán.

VII. KERÜLET.

Rendes tagok:

Szabó László,
Ifkovits Márk,
Bergel Ferenc,
Horváth Gyula,
Hevér Mihály.

Póttagok:

Hagymás János,
Tary Ferenc,
Plésty Drágyity,
Horváth József almási.

VIII. KERÜLET.

Rendes tagok:

Hevér Sándor,
Kopasz András id.,
Nemesók Máttyás,
Ruzsa Lukács,
Surányi Péter.

Póttagok:

Csabai Ferenc,
Turi Máttyás,
Trabajkó Mihály,
Tóth Gergely katona.

IX. KERÜLET.

Rendes tagok:

Gombos András,
Horti István,
Csabai Lajos,
Csabai István ifj.,
Keckés Péter Nedáj.

Póttagok:

Kollár Ferenc,
Kecskeméti János,
Huszák István ifj.,
Zónay József.

X. KERÜLET.

Rendes tagok:

Burány Lukács Mihály,
Kecskeméti István,
Osgyáni István,
Szele Jakab István,
Homolya József.

Póttagok:

Bilitzky György,
Vinkovits János,
Rieger Ferenc,
Sztáty Milán.

Fatális az én sorsom. Mig mások azért neheznek, hogy mellőztettek, addig én a fölött boszankodom, hogy megválasztottak. Boszankodom pedig azért, mert velem sértő játékot űztek.

En, mint olyan, ki a képviselőseget soha sem ambicionáltam — hiszen mint lapszerkesztő, képviselője vagyok a közönségnek a közgyűlési teremben, nem érezhetem magamat megtszítelve, különösen a multak alapján nem — a megválasztással. Sértő rám nézve az az intenció, hogy a megválasztással mézes madzagot vétek számon végig huzni. Ne áltassák magukat egy pillanatig sem, mintha én a mézes madzagot megnyálnám.

En a képviselőseget nem üres címnek, hanem fölötté fontos, terhes és súlyos felelősséggel járó állásnak tartom. Éppen ezért egy csöpp kedvet sem érzek magamban újabb teher vállalására, ugy is nyom elég — a lerogyásig nehezedik válamra a lapszerkesztés. De még más okaim is vannak a szabadkozásra. Ezuttal csak ennyit akartam személyemet illetőleg mondani azoknak, kik vagy nem bírva vagy nem akarva engem megérteni, többszörös és határozott tiltakozásom dacára képviselőnek megválasztottak.

A választás a legszebb rendben ment végbe, melyért a választás elnöke, Schlagetter Gyula megyei főügyész ur meg is dicsérte a választópolgárokat, az elnök ur ezuttal is olyan magatartást tanusított, mint m. é. november 22 én, és én ezért csak ismétlem azt az elismerésem, melyet akkor nyilvánítottam. Kozics ur az eredmény kihirdetése után megköszönte a közönség nevében az elnök urnak alkotmányos működését.

Engem csak az hangolt le, hogy a polgárok még mindig nem képesek a városi képviselőválasztás fontosságát fölfogni kevesen érdeklődnek, 3000 választó közül alig gyakorolta jogát 3—400. Pedig ez a választás fontosabb a városra nézve, mint az országgyűlési képviselőválasztás. Örvedetes jelensége az április 15-iki választásnak, hogy a város gonosz szellemei annyira megsemmisülve érzik magukat, hogy még életjelt sem mertek magukról adni.

A megválasztott képviselőknek csak azt kívánom, hogy megbízatásuk lejártá után a közönségnek ne legyen joga füleikbe dörögni: Feszítsd föl őket! Hogy ennek az iszonyú dörgedelmek miképp vehetik elejét, más alkalommal fogom elmondani.

Különfélék.

— A „Zentai Ellenőr” szerkesztő-és kiadóhivatala Eötvös-utca Szereza- (Belevági)-féle házban balról a folyosón **első** ajtó létezik. Közlemények a legközelebbi számban legkésőbb **péntek d. u. 4 óráig** fogadtatnak el, melyek t. Flesch József ur vaskereskedésében is átadhatók. A szerkesztő hivatalos órái d. e. 10—12-ig, d. u. 3—5-ig. Ezen idő alatt szívesen fogad mindenkit.

— E lapok szerkesztőjének lakása május 1-től Eötvös utcabeli Braun József-féle, a postától ötödik házban lesz.

— T. olvasóközönségünknek örvedetes Alleluját kívánunk.

— Tegnap a regále-kártalanítási ügyben képviselői értekezlet volt, melyről csak jövő számunkban emlékezhetünk meg.

— Visszás állapot. A város érdekét a vasutügyben senki sem képviseli. A polgármester ur vasuti igazgató, a főügyész és mérnök urak kisajátítási vállalkozók, és így nincs kizárva annak lehetősége, hogy az érdekek összeütözköznék. Az ilyen állapot csak igazán inkompábilis.

— Többször fölpanaszolták, hogy a tanítók nem teljesítik kötelességeiket, és így a harangzó kénytelen az iskolás gyermekeket az áldozásnál dirigálni.

— Ha már gyónásról van szó, fölémlyük, hogy Zentáról Csókára járnak gyónni. Vajjon mire enged következtetni ez a jelenség?

— A Mózes vallásuk hitközsége f. hó 18-án elnöknek 32 szótöbbséggel Deutsch Farkas előbbi elnök ellenében Deutsch Lajost választotta meg. Gratulálunk a hitközségnek a választáshoz, mert olyan elnököt nyert, a milyennek eddig nem birt. Nyílt titok, hogy az új elnök bőkezű pártfogója az ügyefogyottaknak, és jótékonytárgyú csakugyan úgy gyakorolja, hogy nem tudja balkezé, mit tesz jobbja.

— Horovitz Lipót városi számvevő május 1-én esküszik Baján örök hűséget Deutsch Ilka kisasszonynak. — Kívánjuk, hogy nagyobb boldogságot találjon az új pár a házasságban, mint a minő szerencséje van Zenta városának a számvevő ur választásában.

— A t. iparosok figyelmébe. A zentai ipartestület irodája f. hó 24-től, vagyis szent-György-naptól fogva Sétáló Sándor ipartestületi jegyző Eötvös-utcabeli 510. sz. házában lesz. Hivatalos órák vasárnap, hétfőn, szerdán, pénteken d. e. 8—10 óráig.

— A szerkesztő piros-tojása a t. olvasóközönség számára. Többször helyből és a vidék-

ról intézték hozzánk a kérést, hogy lapunk 1884 évi okt. 5-iki (40.) számában megjelent járásosztási nótát új kiadásban jelentessük meg. A kérést husvétii piros-tojással készséggel teljesítjük.

Dal a járás pusztulásáról.

Rosznéven nem veszik uraságtok:
Dalolnak egyet a citerások,
Szól pedig az ének a járásról.
És az azt ért szörnyű pusztulásról.
Apáink bírtanak nagy legelőt,
Huszszor fölérte a most meglevőt.
De Berci nagy észszel kigondolta,
Hogy azt a szegény nép nem jussolta.
Kimondta a nagy szót, azt a merészt.
Abbul csak gazdagok vehettek részt,
Vele volt Aurél és Kadrabuca,
Ki tudományát Trencsénből hozta.
Kálusz, Dezső is verte a dobot,
De azért ő kevés díjat kapott.
Volt, ki juxból állt osztónak oda:
Többnek meg a „nagy közz”-re fájt foga.
Alakult belőlünk két nagy tábor,
Osztó lett Zsiga, Náci és Gábor,
Lőrincet biztatta felesége:
Dinnyének ne legyen ellensége;
Hanem az osztókhöz álljon ő be:
Nevét majd vésetik később kőbe.
Zár alá vették a járást s kasszát,
Zárgondnokság kezelte a masszát.
Aurél lett az osztóknak elnöke,
Ott izzadt Barsinak is nagy...!
Hátával, mely volt vagy másfél méter.
Köztük guggolt a kis Burány Péter.
De hogy tovább folytassam a dalom:
Egyszerre nagy lett a riadalom.
A tábla föloldotta ám a zárt,
Ez tett az osztóknak igazán kárt.
Papp Sebes, 16th Pali, Burány Jenő
Kérdezték Száricsot: ki legyen ő?
Hogy őket ennyire lúddá tette,
A fizetséget meg rég fölvette.
Törvénysek kérlelte Ignác Spitzert:
Hogy a város-kasszával mit mivelte?
Egyezség lett a dolognak vége,
Bedugult ezzel sok éhes gége.
A mérnökök szeldelték a járást,
Sokan kaptak egészen új szállást.
Azonban — légy velem, ó irtalom!
Hibázott néhol ám a cirkalom!
Eddig van az ének a járásról
És az azt ért szörnyű pusztulásról.
Maradvány földkekről is van dalom,
De azt a nyilvántartóra hagyom.

— A vasuti munka a rossz időjárás dacára szépen halad előre. A földmunka az egész vonalon néhány nap mulva, jó idő beálltával a jövő hét folyamában mindenesetre teljesen be lesz végezve. A fölépítményhez talpfák és sinek lerakásához Horgosnál már a mult héten hozzáfogtak, és néhány kilométernyire már le is vannak rakva; a hidak és átvezetők szintén rövid idő alatt bevégeződnek, az állomási épületekhez még a mult hónapban hozzáfogott a vállalat, de a folytonos esőzések miatt nem igen haladhatnak. Ugy értesülünk, hogy a kedvezőtlen építési időny dacára, a vállalat már május havában füttyültetni akarja a lokomotivokat mi felénk, a mennyiben a fölépítményeket annyira elkészítik, hogy a többi anyagot, mint homokot, kavicsot, már gőzmozdonyokkal hordatja a vonalon végig. A horgosi állomás egy nagy raktárhoz hasonlít; ott van az összes építési anyag fölhalmozva; a talpfák százezre, a sinek, csavarok, lemezek, sinzsegek tömémentelen garmadája néhány hold területet foglal el. Naponta jönnek építési anyaggal megterhelt egész vonatok, és ha a homokhordás-hoz fognak, Horgos egy kis táborhoz hasonlít, mert a vállalat a horgosi homokbányákat kibérelte, és onnan földözi össze homokszükségletét az egész vonalra. Így tehát, ha az időjárás a vállalat ellen folytatott eddigi ellenséges magatartását megváltoztatja, reményünk teljesülni fog: a jövő hó folyamában az első lokomotivot Zenta határába berobogni láthatni. S.

— Jellemző levelek. F. hó 16-án a következő tartalmu levelet vettük: „T. Reitmann F. urnak Helyben. Már egy alkalommal megkerestem T. urat, miszerint az „Ellenőr”-t a plebaniá-hivatal nem hajlandó többé olvasni, annak küldésétől fölmenti uraságotat, mindazonáltal ismételtlen küldi. Ujlag és véglegesen föl hívom, ne tessék többé azt küldeni, lapkihordóját ez irányban szíveskedjék utasítani. Zenta, 1889. április 15-én. A plebános.” — A levél küldőjének megizentük egy paptársá által, hogy hazudik. Másnap a postára menve, a főnök ur magához hívott és bocsánatot kérve átadott egy levelet, megjegyezve, hogy az még márc. 31-én adatot föl, de eltévedett. E lapok szerkesztője a levél borítékára iratta a postafőnök ur által, hogy a levelét április 17-én szolgáltatta kezeinkhez. Föltörve a levelet, abból a következőket olvastuk: „T. Reitmann Ferenc urnak Helyben. Az „Ellenőr” olvasására ezutánra nem lévén hajlandó, kérem attól házamat a jövőben megkímélni. Zenta, 1889. 31/m. Appel s. k., plebános.” — Mi a két levél fölött nem mondunk ítéletet. A kritikát a nagy közönségre bizzuk. De tragikomikus megfejtése biztosítva van.

— Az ujoncozás máj. hó 10-től jun. hó 20-áig terjedő időben foganatosítottatik.

— Sorsjegyeket és értékpapírokat vesz és elad a Takaré- és Hitel-

